

RAVI EN DE KLEINE PANTER

Isabelle D'hont &
Santhya Shenbagam Radhakrishnan

De bel gaat. De schooldag zit erop.
Tante Dina wacht op me bij de schoolpoort.
‘Mag ik naar de babypanter?’
‘Naar de babypanter?’ herhaalt ze verbaasd.

‘Juf zegt dat hij in de dierentuin woont en ik wil hem zien!’
‘Dat snap ik, **RAVI**,’ zegt tante. ‘Je houdt van dieren.
Maar een wild beestje laat zich niet zomaar zien.
Is er geen panterknuffel in de klas?’

‘Bedoel je deze?’

Uit mijn rugzak haal ik een gele knuffel met zwarte rondjes.

‘Wat is hij schattig,’ zegt tante.

‘Van juf mag hij bij elk vriendje een week logeren,’ vertel ik.

‘Nu gaat hij met mij mee.’

‘Fijn,’ lacht ze. ‘Zo kun je er thuis mee spelen.’

Alleen weet ik niet hoe. ‘Knuffel, weet jij wat panthers doen?’

Het blijft stil. Hij weet het ook niet.

‘Gaan we nu op babybezoek?’
vraag ik terwijl we naar huis wandelen.
‘Nu nog?’ vraagt tante.
‘De dierentuin is op onze weg,’ probeer ik.
‘Nee, het is te laat. Na school lukt dat niet,’ zegt ze.
‘De dierentuin sluit bijna.’

‘Dan haasten we ons,’ reageer ik.
Ik stop de knuffel in mijn rugzak met zijn kopje eruit.
Daarna pak ik tantes hand en trek eraan.

Bij de poort met de boog laat ik tante los.
'De dierentuin is nog open!' spring ik van plezier.
Samen met de knuffel speur ik rond. 'Panter?'

'Nee, panthers vind je niet bij de ingang,' zegt tante.
'Kijk, ze leven diep in het park,' wijst ze op een plan.
'We komen later wel terug.'
'Later?' vraag ik. 'Wanneer is dat precies?'
'Als we meer tijd hebben,' zegt ze.

Thuis heb ik veel tijd. Een hele avond help ik tante.
Flink zet ik de kommetjes met rijst op tafel
en vul ik de glazen met water.

‘Wil jij nog iets, knuffel?’ vraag ik.
De babypanter zien, laat ik hem zeggen.
Samen kijken we tante Dina vragend aan.
‘O, wat zijn jullie ongeduldig,’ zegt ze.
‘Goed dan, we gaan dit weekend.’

‘Nog vier keer slapen,’ vertel ik tegen de knuffel.
Misschien is de baby tegen dan al groot en eet hij ons op?
Ik zucht, maar blijf volhouden.

Elke dag vraag ik naar de panter.
Elke keer zegt tante hetzelfde: ‘Nog even geduld.’
Ofwel is het te warm om panter te vinden,
ofwel is het te laat.
Telkens slaak ik een diepe zucht
en wacht ik een beetje langer.

